

● ÚVODNÍK

Den Smíření

Od pospolitosti synů Izraele vezme dva kozly k oběti za hřích....Potom zabije kozla k oběti za hřích, který je za lid, přinese jeho krev za oponu a s jeho krví udělá to, co udělal s krví býčka: stríká ji na slitovnici a před slitovnici. Takto zproští svatyni od nečistot synů Izraele a jejich přestoupení od jakýchkoliv hříchů....Áron položí obě ruce na hlavu živého kozla, vyzná nad ním všechny viny synů Izraele a všechna jejich přestoupení a pošle ho prostřednictvím připraveného muže do pustiny.

Byl to výjimečný den, jednou ročně se konala slavnost Den Smíření. Pospolitost synů Izraele přivedla Áronovi dva kozly a jednoho berana. Nejprve Áron obětoval býčka za sebe a za celý svůj dům. Potom losuje mezi dvěma kozly. První je určen jako oběť za hřích a jeho krví dochází k očištění svatyně ode všech hříchů synů Izraele.

Potom Áron vyšel ze stanu setkávání a přivedli k němu živého kozla. On na něj položil obě ruce a začal vyznávat všechny viny a přestoupení Izraelců. Pro shromážděné Izraelity to musela být zvláštní situace. Slyšeli Árona vyslovovat hříchy, které spáchali, i hříchy, které nespáchali oni, ale někteří z pospolitosti. Než Áron vyznal všechny hříchy, mohlo to trvat dost dlouhou dobu. Všechny hříchy byly na hlavě kozla a on byl vyhnán do pustiny. Izraelci nejprve slyšeli své hříchy a potom viděli, jak jsou odnášeny kozlem pryč. Byl za ně vykonán obřad smíření a Izraelci byli před Hospodinem čisti. Tento svátek je nazýván Nejsvětější sobotou.

Tento obřad se konal každý rok. Krev kozlů nemohla přinést úplné očištění a byla předobrazem něčeho, co Bůh připravoval k úplnému očištění. Den Smíření symbolicky předznamenává oběť Pána Ježíše. Stejně jako byla prolita krev prvního kozla za hříchy lidu, byla prolita i Kristova krev za všechna naše provinění. Stejně jako byly hříchy odneseny druhým kozlem do pustiny a zmizely Izraelcům z očí, stejně Ježíš nesl naše viny a Bůh již na ně nevzpomíná. Kozel na poušti trpěl hladem, žízní, osamělostí a pravděpodobně nakonec strádáním zahynul. Stejně tak Pán Ježíš trpěl před svým ukřižováním a na kříži hladem, žízní, zradou přátel a naprostým odmítnutím. Když na kříži zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil“,

zažíval, myslím to nejhlubší osamocení, jaké existuje. On se stal hříchem a Bůh od něj odvrátil svou tvář. Nesl místo nás v tu chvíli věčné zahynutí.

Kozlové zemřeli, ale Pána Ježíše smrt ve své moci neudržela. Zaplatil za hřích jednou provždy a Den smíření se již nemusí opakovat. Po třech dnech byl vzkříšen a je na pravici svého Otce. Můžeme se těšit na jeho návrat.

Naše bohoslužby nebývají tak vizuálně bohaté jako izraelské svátky. Zkusme si nyní představit to, co Izraelci mohli vidět každý rok. Ježíšovu krev, která smývá naše hříchy a veškeré odmítnutí, méněcennost, zradu a bolest, které jsou odnášeny Kristem. Jiný, kdo si pamatuje a snaží se připomínat naše hříchy a oživovat vnitřní zranění, je Satan. Velikonoce nám připomínají, že prohrál a ztratil veškerou svoji moc. Jeho největší zbraní je smrt a smrt byla poražena. Stejně jako byl vzkříšen Pán Ježíš Kristus, stejně tak budeme jednou vzkříšeni i my.

Zatímco Izraelci museli slavit Den smíření každý rok, Ježíšova oběť se už neopakuje. Hrozí, že se nám mnohokrát slyšené informace, a tedy celý velikonoční příběh stane něčím, na co jsme si zvykli. Už v nás nevyvolá tu radost a úlevu, jako když jsme evangelium přijali a uvědomili jsme si, že naše hříchy jsou odpuštěny. Aby se to nestalo, potřebujeme si tyto skutečnosti připomenout alespoň jednou ročně. Přejí radostné velikonoce plné vděčnosti za to, co pro nás Bůh udělal. Nenechme si Zlým ukrást odpuštění, pokoj, uzdravení a radost. Poděleme se o zvěst evangelia i s těmi kolem nás, kteří dosud nemají naději, ale Bůh je má rád stejně jako nás.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

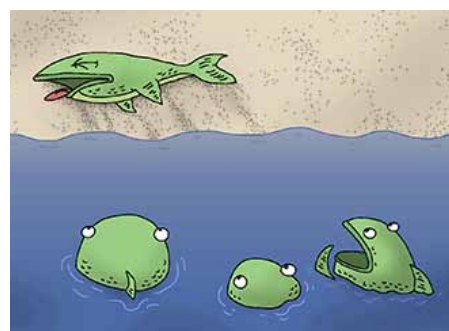

Současné mocenské harašení (nejen) zbraněmi z východu mě připomnělo, že pohnutky lidí se nemění, co svět světem stojí. Na základce jsme se praly (my holky) se spolužákem

Zdeňkem. On nám vždy něco provedl, my mu to oplatily a on se pak proto cítil být v právu, když nás začal mydlit roztočeným pytlíkem s cvíčkami nad hlavou. Až naše maminky, které informoval ředitel, to svorně vyřešily domluvou. Zdeňk taky přestal nosit bačkory v pytlíku a takto odzbrojen si už nezačínal. Protože domluvy na mocichtivé moc nezbírají a arsenál zbraní je těžší než rotující pytlík, nezbyvá než se modlit. Ale to je ten kalibr nejvyšší!

Nanda

www.kspraha.cz

Tak už jsi se vyvinula?

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

Otázky pro vedoucí	3
Umění ve sboru	4
Na misijní škole v Africe	6
Dny dobrých zpráv	7
Izrael – kdo, co?	8

VÝJEZD VEDENÍ SBORU

Na počátku března se starší a vedoucí speciálních služeb vypravili na svůj pravidelný výjezd. Byl tentokrát postní a opět v Dobřichovicích.

Jako vždy jsme věnovali čas modlitbám a chvalám a také vzájemnému žehnání. Věnovali jsme se některým biblickým tématům, a to úkolům starších, identitě ve světle hodnot sboru a apoštolsko-prorockému základu. Hodnotili jsme život sboru v minulém roce, a to jak z hlediska statistických údajů, tak z hlediska určitého biblického pohledu. Jsme zneklidnění tím, že sbor dlouhodobě neroste a zamýšleli jsme se nad tím, jak oslovit obyvatele Prahy. V této souvislosti jsme se věnovali i otázkám kolem zvěstování evangelia a zkusíme pozvat na pomoc nějaké mimosborové evangelisty. Uvažujeme také o opětovném otevření kurzu Zvěstování evangelia.

Postoupili jsme v přípravách letních shromáždění a připravili rovněž plán hlavních

akcí na příští školní rok. K němu se ještě vrátím v příštím čísle Sborového dopisu. Dnes jen zmíním, že bylo rozhodnuto udělat příští rok na jaře společný sborový víkend místo jednoho sborového shromáždění a květnového setkání služebníků.

Protože těsně před výjezdem onemocněli dva starší a jeden další vedoucí se nemohl zúčastnit, museli jsme některé body na ně vázané odložit na podzimní výjezd.

Oproti jiným výjezdům jsme na tomto výjezdu společně neslavili Večeři Páně. Nebyl to ale žádný záměr. Jen jsem si příliš pozdě uvědomil, že jsem zapomněl přivést víno. ☺ I přes toto opomenutí jsme si ale vzájemného obecenství užili a bylo nám před Boží tvářou dobře. Důležité je, abychom naplnili to, co jsme přijali a naplánovali. K tomu potřebujeme modlitby a zapojení celého sboru.

Lubomír Ondráček

Výročí vzniku samostatného sboru 25

V červnu 1990 vznikl náš sbor jako samostatný subjekt vydělením z Českobratrské církve evangelické. Připomínáme si tedy letos 25. výročí vzniku samostatného sboru. Protože v červnu nemáme vlastní sborové shromáždění a účastníme se shromáždění KS ČR, rozhodli jsme se oslavit toto významné výročí již v květnu. Na sborovém shromáždění **3. 5. v Ládví** si připomeneme, co pro nás Bůh udělal a projevíme Mu vděčnost. Kázat bude Dan Drápal, zakladatel a troufnu si říci „otec“ sboru. Kromě něj se shromáždění zúčastní i někteří lidé, kteří z našeho sboru vyšli a připomeneme si některé významné události. Na shromáždění naváže společný čas na popovídání a občerstvení. Prosím, přijďte projevít Pánu vděčnost a počítejte tentokrát, že po ukončení slavnostních bohoslužeb kolem 17:00 naváže do cca 18:30 další společný program. Lubomír Ondráček

Dny dobrých zpráv za dveřmi

Tak už za pár dní propukne 7. ročník multižánrového festivalu Dny dobrých zpráv. Věřím, že jste již prolétli program a rozhodli se, který den koho pozvete. Na všech regionech by měly být k dispozici vstupenky. Ty se budou samozřejmě prodávat ještě i na místě, až do vyprodání kapacity sálu. Proto prosíme ty, kteří budou mít lístky z předprodeje, aby přišli minimálně 15 minut před začátkem, abychom měli představu, kolik volných vstupenek můžeme ještě na místě prodat. V prostorách divadla je malá kavárnička, kde je možno si dát kávu, čaj nebo i třeba skleničku vína. Na regionech se prodávají též permanentky, které jsou určeny JEN pro členy pořádajících sborů a po začátku festivalu se už nebudou prodávat. Proto s jejich koupí neváhejte.

Důležitou věcí pro zdárný průběh festivalu jsou bezesporu modlitby. Prosím

vás všechny, abyste na nás na modlitbách mysleli. Jen tak bude moci vše proběhnout hladce, bez technických komplikací a návštěvníci budou moci zakusit dotek Ducha svatého. **Chceme se ale před festivalem sejít i na SPOLEČNÉM MODLITEBNÍM SETKÁNÍ s členy ostatních pořádajících sborů. Toto modlitební setkání bude VE STŘEDU 8. DUBNA OD 19:00 přímo v Divadle Mana** (Moskevská 34, suterén husitského kostela, kousek od tramvajové zastávky Vršovické náměstí). Je to výborná příležitost se společně za festival přimlouvát. Zároveň, pokud jste v divadle Mana ještě nebyli, alespoň uvidíte, kam budete vaše přátele zvat ☺.

Těším se naviděnou na Dnech dobrých zpráv!

Vlád'a Vácha

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na duben

- **Dny Dobrých Zpráv** – za účinkující, služební týmy a hosty. Aby se nám podařilo pozvat co nejvíce lidí a oni byli osloveni Božím duchem a setkali se mezi námi s Boží láskou.
- **Za naše misionáře**, speciálně Dohnalovi v Chorvatsku a Luboše Patočku v Kamboždi. Žehnat jim, aby naplnili Boží plány. Modleme se i za další misionáře, které známe, zvláště za ty, kteří jsou na tajných misích a nelze o nich veřejně mluvit.
- **Izrael** – po volbách se vyhrtily i vztahy s USA a je stále reálná hrozba ze strany Iráku, který má pravděpodobně jaderné zbraně a prokládá zničení Izraele. Prosim za ochranu a za obrácení se co největšího počtu židů.

Vyhodnocení minulých témat.

Půst a modlitební stráž 24/7 v době psaní tohoto článku bude teprve začínat, stejně tak návštěva sestry Eileen Vincentové s týmem.

Na Ukrajině došlo k omezení bojů a k stažení alespoň části těžké bojové techniky z frontové linie. Ukrajina demobilizuje část povolaných záloh. Panují ale obavy z opětovné ofenzivy separatistů.

Pozdrav od Kubelků z Jirkova

Chtěla bych Vám všem vyjádřit vřelá a upřímná díky za vaše otevřená srdce i ruce nám pomoci. Velice si toho vážím a mám stále slzy na kraji za vaši projevenou štědrost. Uvědomuji si, jak jsme velká Boží rodina. Prožívám k vám velkou Lásku, a to mnohé z vás vůbec neznám. Mé srdce je opravdu přemoženo Kristovou láskou. Nyní použiji poslední Milošova slova „MILUJI VÁS“.

Přemýšlela jsem, jakými slovy vyjádřit poděkování a slovo Boží je opravdu dokonalé.

Oslovily mě poslední verše z Filipským 4 „Potvrzují, že jsem (jsme) vše dostal(i) a ještě nám zbývá, mé (naše) potřeby jsou naplněny, když jsem (jsme) od Epafrodita (vás) přijal(i), co jste poslali – je to libečná vůně, obět, která je Bohu vzácná a příjemná.

Můj Bůh pak podle svého bohatství slavně naplní i každou vaši potřebu v Kristu Ježíši.

Našemu Bohu a Otcí bud' sláva na věky věků! Amen

S láskou a pozhánáním
Vlad'ka, David a Sára Kubelkovi

Otázky pro vedoucí

Co si myslíš o současné situaci v Evropě a ve světě? (Ukrajina, IS, antisemitismus v Evropě).

Evropa prožila od 2. světové války neuvěřitelně dlouhé období míru a prosperity. V podstatě došlo k růstu životní úrovně po celém světě. Většinou ale tento růst nevedl k větší vděčnosti Bohu, ale zvláště Evropa se vzdálila od Božího řádu a posiluje se spíše pocit, že jsme to zvládli a že máme nárok na to, mít se dobře. Z života běžného Evropana mizí věci, za které je ochotný se obětovat. Jako církev také nevěnujeme dostatečné nasazení zvěstování evangelia až na sám konec země. V podstatě i my nechceme přinášet moc obětí. Otřesy jsou, myslím, výsledkem této situace a také známkou naplnění se dějin a příchodu Pána Ježíše Krista.

Co myslíš, že křesťané můžou a nemůžou dělat?

Máme se modlit a hledat, jaká je Boží vůle konkrétně pro nás. Máme zaujímat odvážené občanské postoje a zastat se trpících. Máme najít ve svém okolí alespoň jednoho člověka, kterému přinášíme naději v Pána Ježíši Kristu svými činy i slovy.

Nemáme podléhat spikleneckým teoriím, reptání, lenosti, strachu a nevděčnosti.

Za co se modlíš ty?

To by byl asi dost dlouhý seznam. Zmíním jen něco. Modlím se za poznání a naplnění Boží vůle a Božího povolání ve svém životě a za Boží navštívení naší země. Také za to, aby Bůh vyslal, případně vyhnal, dělníky na svou zeň. Rád bych viděl zástupy lidí, jejichž životy jsou změněny Kristem, a to bez nadpřirozeného Božího zásahu a nasazení Těla Kristova nebude.

Jak má dnes Církev předávat evangelium?

Nemám jednoduchý návod a ani jednoznačnou odpověď. Sám si tuto otázku kladu. Potřebujeme si být jisti Božím přijetím a Jeho dobrotou. Když nebudeme žít v odsouzení, ale budeme se radovat a užívat si života s Kristem přes všechny naše nedostatky a těžké okolnosti, tak se bude evangelium přirozeně šířit do našeho okolí. Pán Ježíš říkal, že naše ústa mluví to, čím srdce přetéká. Takže bych odpověděl: Buďme plni evangelia a potom mu nezabráníme, aby z nás šlo

ven. Jinak půjde ven z evangelistů, jinak z těch, co jsou jinak obdarováni, ale prostě není možné, aby z nás nešlo to, čeho jsme plni.

Lubomír Ondráček

Co si myslíš o současné situaci v Evropě a ve světě? (Ukrajina, IS, antisemitismus v Evropě).

Evropa se nehlásí k Ježíši (ani ke křesťanským kořenům), tudíž jí zbývá jen spoléhání na jiné „bohy“. EU je víceméně o mocenské ose Paříž-Berlín, již z dálky mírně konkuruje Londýn. Měnová unie bez politické unie nejde udržet, což ukazuje příklad řeckého zadlužení, za ním bude následovat Itálie, Portugalsko, Španělsko. V důsledku mnoha různorodých zájmů jednotlivých členských zemí je slabá společná zahraniční politika, kterou de facto řeší vůči krizovým situacím spíše německá kancléřka Angela Merkelová (málokdy vůbec zaregistroval, že Evropská komise má na to svou komisařku Federicu Mogheriniovou). EU ve vztahu k Ukrajině tápe a vydává nejasné signály. Snaží se balancovat mezi Ruskem a USA a nevypadá to, že by měla EU nějaký svůj společný názor na věc, natožpak postup (s výjimkou vlašných sankcí vůči Rusku). Ukrajina byla za Janukoviče blízko uzavření asociační dohody s EU, kde kromě jiného měli slíbenou půjčku, aby nezbankrotovali. Rusko jim nabídlo také půjčku za lepších podmínek než EU. Janukovič na poslední chvíli couvl, nastaly protesty na Majdanu, útěk Janukoviče do Ruska, anexe Krymu ze strany Ruska, volba nového prezidenta a rozněcování separatismu východních částí na jedné straně a nacionalismu v západní části na druhé straně. Málo se mluví o tom, že Ukrajinu si ještě před „Majdanem“ rozebrali místní „oligarchové“ a že o zemi jako celek se nikdo pořádně nestaral. Myslím, že bychom se mohli modlit 1) aby ukrajinští politici mohli činit pokání z toho, že dopustili rozkrádání země a její faktickou bezbrannost proti ambicím Západu i Ruska si s ní pohrávat, 2) za povstání Josefu i Danielu a Deborah, kteří budou mít srdce služebníků, realistický odhad toho, co je ještě možné zachránit a pozitivní vizi pro Ukrajinu (nestačí mít jenom vizi ubránit celistvost země). Na Islámský stát nemám žádný vyhraněný názor. Antisemitismus v Evropě nějak zvlášť silně nevnímám, pokud odmyslím teroristické útoky islamistů v Evropě. To je ale importovaný antisemitismus a já nevím, nakolik je silný u „neislamistů“ – normálních občanů v jednotlivých státech EU. Asi je to region od regionu jiné. V ČR antisemitismus nevnímám jako problém.

Co myslíš, že křesťané můžou a nemůžou dělat?

Pochopitelně modlit se, nebát se muslimů, ale hledat Boží strategie, jak je obrátit k jejich proroku Isovi a dát jim příležitost, aby uvěřili, že je také Mesiáš. Také podporovat iniciativy směřující k repatriaci uprchlíků z Ukrajiny nebo ze Sýrie, iniciovat setkání smíření, být prorockým hlasem vůči v moci postaveným.

Jak má dnes Církev předávat evangelium?

Na to nejsem odborník. Určitě ale kulturně relevantním způsobem, tj. např. necítovat z Kralického překladu Bible, přemýšlet o tom, co trápí současného člověka, nezamlčovat soud a nutnost pokání. Myslím si ale, že to není o nějaké nové metodě, ale spíše o Boží moci. Když bude Bůh mezi námi a skrze nás uzdravovat a dělat zázraky, tak nouzi o nově uvěřivší mít nebudeme.

Miloš Kačírek

Co si myslíš o současné situaci v Evropě a ve světě? (Ukrajina, IS, antisemitismus v Evropě).

Je mi z toho těžko. Uvědomuji si, jak nestabilní je situace v naší zemi (a v celé Evropě), jak snadno může být bída, sociální nepokoje spojené s pouličním násilím, a válka. Vede mě to k závislosti na Kristu. Víc se kvůli tomu těším na jeho příchod.

Co myslíš, že křesťané můžou a nemůžou dělat?

Modlitba je důležitá, ale i šíření Božího království. Čas je totiž krátký (to byl vždycky, protože vždycky lidé umírali a odcházeli na věčnost odsouzení – dnes si to ale můžeme snadněji uvědomit).

Za co se modlíš ty?

V několika posledních letech se modlím za pronásledované křesťany a za to, aby Židé a muslimové uvěřili.

Jak má dnes Církev předávat evangelium?

Jak nejlíp umí, a když jí to nejde, tak zase jak nejlíp umí. Důležité je, abychom to dělali jako jednotlivci, a nebo, když nejsme na sdílení evangelia mluvením moc obdarováni, tak abychom sdílení evangelia jako jednotlivci podporovali. Každý si můžeme položit otázku, co děláme pro šíření Božího království. Děláme toho dost? Mám Boží vedení, co dělat, a co nedělat?

Tomáš Dittrich

Rozhovor s Tomášem Božovským

Jak dlouho se zabýváš fotografováním a proč (co tě na tom nejvíc přitahuje a jaké k tomu máš pohnutky)?

Fotografie a fotografování jsem měl rád od dětství, ale až na střední škole jsem se tím začal víc zabývat. To bylo na začátku 80. let minulého století ☺. Koupil jsem si zrcadlovku Zenit, tenkrát pochopitelně s jedním, pevným objektivem. S kamarádem jsme fotky vyvolávali doma v koupelně. To byla studentská léta.

V roce 1998 jsem jel na misijní výjezd na Ukrajinu, a jeden známý mi s sebou půjčil pořádnou zrcadlovku Pentax s dvěma zoomovými objektivy, a to mě nadchlo. Zoom, který je dnes běžný u každého fotoaparátu, tenkrát tak obvyklý nebyl. Byl to tenkrát trochu risk, jet na Ukrajinu s takovým drahým (v té době) fotoaparátem, ale dobře to dopadlo, i když na hranicích kolem toho dělali trochu dusno.

Asi za dva roky jsem si pak mohl koupit zrcadlovku Canon, ale bylo to v podstatě v době, kdy se pomalu začínaly objevovat první digitály. Takže lidé kolem si kupovali digitální fotoaparáty a já ještě dlouho fotil klasickým způsobem.

Před pár lety jsem si nakonec digitální zrcadlovku koupil také (Pentax, možná i proto, že jsem tenkrát na Ukrajině měl půjčenou zrovna tuto značku) a začal se seznamovat s novými možnostmi fotografování.

Jsem rád, když se mi podaří zachytit nějaký jedinečný moment, něco neopakovatelného. Nějakou vzpomínku, která za několik let bude historií. Také mám rád knihy zachycující proměny měst v horizontu třeba 100 let.

Co fotíš, a co nejraději?

Docela rád fotím na různých akcích – sborových, ale i jiných. Ke skutečné dokumentaristice to má asi daleko, ale rád zachycuji, co se děje. Dneska je fotografování mnohem jednodušší a levnější než před lety, takže jedno z nejdůležitějších tlačítek je Delete ☺. A pak rád fotím krajinu, přírodu, ale i třeba lodě (nejraději z jejich paluby).

Co chceš, aby divák z tvých fotek vyčetl (vzal si)?

Aby ho to, co vidí, nalákalo tak, že bude mít chuť se tam vypravit ☺. Ale zprostředkovat nějaké krásné místo není úplně snadné ani skrze fotografii, protože celkovou atmosféru vnímáme nejen očima. Ale fotím spíš pro sebe, rodinu a přátele, tedy pro připomenutí pěkných společných chvil.

Co je to umění?

„Pojem umění je tak široký, mnohotvárný a proměnlivý, že jej podle mnoha odborníků nelze definovat.“ (Wikipedie) Takže když je to i podle odborníků takhle, tak co k tomu dodat?

Ale jak říká moje žena, umění ve fotografii je to, když se podaří fotografovi zachytit náladu, atmosféru okamžiku, a ten, kdo se dívá na hotovou fotografii, ji také vycítí.

Jakých úspěchů jsi ve focení dosáhl?

Velkou radost mi udělalo 2. místo v soutěži pořádané Českým olympijským výborem (Sport amatér foto), protože cenou byl nákup fotografického vybavení, takže jsem si koupil dobrý objektiv (ale je to už spoustu let dozadu ☺), nebo uveřejnění tří fotografií v kalendáři USA 2014 (vydávaném webovým portálem Cestujeme po USA).

Ale možná větším úspěchem je, když někomu udělá má fotografie radost. Když jsem byl před lety na Ukrajině v romské osadě, udělal jsem mezi jinými i portrét jednoho starého muže. Doma jsem nechal udělat velkou zvětšeninu, abych mu ji po roce přivezl. Ukázalo se, že mezitím zemřel, ale pro jeho ženu to bylo i přes její smutek velké potěšení. Asi nikdy takovou větší fotografii svého muže neměla, pokud vůbec nějakou.

Kde je možné tvé fotky vidět?

Některé fotky – hlavně z cest po Holandsku, USA, Chorvatsku, nebo po naší krásné zemi je možné vidět na Flickru: <https://www.flickr.com/photos/tombozovsky/>

Rozhovor a Alešem Náhlým

Jak dlouho se zabýváš fotografováním a proč (co tě na tom nejvíc přitahuje a jaké k tomu máš pohnutky)?

K mému prvnímu fotografování jsem se dostal zhruba před 4 lety (2010), kdy za mnou přišel tchán s otázkou, jaký fotoaparát by se mi líbil. Byl jsem nadšený, protože jsem vždy toužil po tom, zachytit nějaký výjimečný moment, situaci nebo nádhernou přírodu kolem nás. Ale až o dva roky později jsem se tomu začal věnovat opravdu naplno. Tchán mi koupil knihu o fotografování, kde byly vysvětleny základní pojmy a já konečně jsem pochopil principy o času, cloně, kompozici, expozici apod.

Snažím se zachytit scénérii jiným způsobem, než ji lidé znají – pod jiným úhlem. Líbí se mi, když mohu zaznamenat momentky, přírodu nebo události, které jsou pro ostatní hodně důležité, pohledem, který je jiný a neočekávaný, který je můj.

Co fotíš, a co nejraději?

Focení je pro mě skvělý relax. Často si foťák беру s sebou do práce a cestou fotím, co mě zaujme. Po práci rád fotím různé kulturní či sportovní akce, které mě zaujmou. Kromě těchto náhodných akcí fotím také na zakáz-

ku – rodiny, portréty, svatby, kulturní a sportovní akce. Paradoxně nejraději fotím akce a události, které jsou pro mě náročnější a také důležité, jako je svatba, portréty, děti, budoucí maminky.

Co chceš, aby divák z tvých fotek vyčetl (vzal si)?

Chci, aby kdokoli, kdo se podívá na fotku, viděl více než jenom fotku. Aby ho ta fotka oslovila, zaujala, vtáhla do děje, zanechala nezapomenutelný zážitek a rád na ni vzpomínal.

Co je to umění?

Je to způsob vlastní tvorby, kterým zachytí umělec všední věci nevšedním pohledem, kterým donutí diváka se zastavit a zamyslet se nad tím tak, jak by se on sám nezamyslel.

Myslím si, že mým největším úspěchem bylo dostat se do O2 areny a fotit tam různé sportovní akce – např. Mistrovství světa v basketbalu, Superfinále ve florbalu, Channel One Cup, Euro Hockey tour a další. Kromě těchto sportovních akcí jsem také v kontaktu s organizací Světluška, pro kterou každoročně poskytuji fotografie z Běhu pro Světlušku.

Kde je možné tvé fotky vidět?

Jakých úspěchů jsi ve focení dosáhl?

Můj první a velký úspěch byl, když jsem vyhrál fotosoutěž Za poklady příhraničí aneb co jste u nás ulovili – v oblasti Krnova, Osoblaha, Glubčyc, Prudník a Města Albrechtic. (Slezsko bez hranic)

Fotky je možno shlédnout na níže uvedených internetových stránkách:

<http://firmyg6.cz/ales-nahly>

<https://www.facebook.com/alesnahlyphotographer>

alesnahly.blogspot.cz

Talent a píle

Na stěně před mým stolem v práci visí fotografie skalních útvarů někde v Coloradu. Kdykoli se přestanu dívat na monitor a zvednu oči trochu výš, dostávám tuhle neobvyklou perspektivu. Fotku jsem získal od Tomáše Božovského a kromě exotického pohledu je pro mě připomínkou přátelství.

Fotografování si s Tomem padlo do oka už docela dávno. Jejich spojení se vyvíjelo, až se Tomáš vypracoval na výborného fotografa. Nejméně 15 let Tomášova obdarování využíváme v Životě víry, takže o jeho kvalitě a spolehlivosti něco vím.

U Aleše Náhlého vyrostla fotografická kvalita během dvou let, a to tak, že fotí i na zakázku. Je to překvapující. Kde se to v Tomovi a Alešovi vzalo?

Určitě oba mají talent, bez něj by je fotografování nemohlo chytit. Mít talent ale ještě nic neznamená. Oba na rozvíjení svého talentu pracovali, a dnes jsou tam, kde jsou. S uměním je to tak vždycky. Vzhledem k vítěznému nástupu digitální fotografie je rozvíjení fotografického talentu oproti době před dvěma desetiletími usnadněno, bez práce to ale není ani náhodou.

Tomáš Dittrich

Na misijní škole v Africe

Ke konci minulého roku ses vrátila z čtvrtletního studijního pobytu v Africe ze školy H. B. Jak k tomu došlo, že jsi tam vůbec jela – byla?

Jako dítě jsem slyšela o Reinhardovi Bonnke a lákala mně ta představa být před davy

co jsme právě slyšeli (i to je dobré, ale někdy toho bylo moc ☺). A pak samozřejmě nejtěžší bylo rozloučit se s těmi lidmi, které jsem poznala, protože jsem si opravdu našla přátele na život.

Co tě nejvíc povzbudilo?

Že to jde. Že to není o tom, z jaké rodiny jsme, jakou školu jsme vystudovali, či co nám jde nejlépe. Ale je to o tom, jestli jsme ochotni se vydat na 100 %, zastavit se, poslouchat a rozdávat tu lásku, která nám byla dána zadarmo.

Máš nějaké další plány s misii?

Moc ráda bych se vrátila alespoň do jednoho z míst v Africe, kde jsme byli (celkem jsme byli na čtyřech místech). Ráda bych zužitkovala to, co jsem se naučila a i nadále se učit. Zatím to ale vypadá, že tu ještě kvůli práci chvíli zůstanu.

lidí a mluvit o Ježíši. Zhruba v mých 15 Bůh ve mně začal probouzet Jeho sen pro mně, který se stal mým snem – odjet do Afriky a sloužit. Po mnoha letech, kdy jsem slyšela o Heidi poprvé, začal ten sen/plán nabývat konkrétnější podobu. Zjistila jsem si kde Heidi a Rolland slouží a jak jejich služba vypadá. Zjistila jsem, že mají i vlastní 3měsíční školu, kterou jsem se rozhodla absolvovat.

Co bylo na tomto výjezdu nejtěžší?

Najít si chvíli sama pro sebe a zároveň se nestranit a být s ostatními. Být obklopena 250 lidmi 24/7 může být někdy náročné a občas jsem měla chuť se bavit „normálně“, poznávat nové kamarády a nerozebírat věci

Co bys vzkázala těm, kdo mají také své sny? Jak poznat, že je to Boží vůle?

Ať už máš sen o misii, o založení nové firmy nebo o bydlení někde jinde, musíš být připraven odevzdat Bohu úplně vše. A ještě víc. A nevzdávej se, nikdy nevíš, jak blízko jsi k dosažení začátku svého snu. Jak jsem poznala, že jet do Afriky je Boží plán pro mně? Papa Bůh mi postupně ukazoval a otvíral dveře. Během let mi posílal do cesty lidi, kteří měli slovo poznání nebo prorocství, že mně Bůh volá do Afriky. Někdy to bylo konkrétnější, jindy spíše obecné. Ale mnohdy to byli lidé, kteří nevěděli, že takovou touhu mám. A pak velmi důležité bylo to, že jsem cítila Boží pokoj během tohoto rozhodnutí.

Děkuji za rozhovor

7. ročník

Vyberte si z pestré nabídky programů.

Vyberte si dobrou zprávu pro vás.

Festival

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Pondělí 13. dubna 19:00

The Dark trip – Martin Žák (SK)

Multimediální autobiografické divadelní představení
o temném světě drogové závislosti a cestě ke svobodě.

Úterý 14. dubna 19:00

Runaway My Son

Známá post-hardcorová skupina, tentokrát v unplugged verzi.

Středa 15. dubna 19:00

Hotel mezi dvěma světy

Divadelní společnost Kairos II

Místo mezi bytím a nebytím, kde jsme si všichni rovni.
Brilantní příběh o životě, smrti a lásce od Erica – Emmanuela Schmitta.

Čtvrtek 16. dubna 19:00

Cello napříč žánry

Směs klasických, filmových, bluesových i rockových melodií s netradiční
aranží v podání virtuóza na violoncello Jana Skleničky a jeho hostů.

Pátek 17. dubna 19:00

Jindra Černohorský se skupinou

Folkrocková skupina z Hradce Králové, vítěz oblastního kola Porty.

Sobota 18. dubna 19:00

Marantha Gospel Choir

Gospelová show plná energie.

Vstupné na jedno představení 70 Kč.

Podrobné informace: www.dnydobrychzprav.cz

Všechny programy jsou v divadle Mana, Moskevská 34, Praha 10 – Vršovice (u zastávky tram. Vršovické náměstí)

Pořádá: Křesťanské společenství Praha (www.kspraha.cz), Církev bez hranic Praha (www.jinacirkev.cz), Církev československá husitská (www.husuvbor.cz)

Izrael – kdo, co?

V dnešní době běžně chápeme jméno Izrael hlavně jako označení malého státu na Blízkém východě, který se rozprostírá od Středozemního moře k řece Jordán, a jehož hranice sousedí s Libanonem, Sýrií, Jordánskem a Egyptem. Se jménem Izrael se jako křesťané také velmi často setkáváme při četbě Bible, tedy v době, kdy ještě novodobý stát Izrael neexistoval. Jen pro zajímavost, když si necháme v programu Theophilos vyhledat v celé Bibli slovo Izrael (včetně různých morfologických tvarů), výsledný počet nalezených výskytů je neuvěřitelných 2603 ve 2320 verších! To nás může přivést k zajímavé otázce – kdo a co se vlastně pod jménem Izrael skrývá? Pokusme se na ni alespoň rámcově odpovědět.

Poprvé se setkáváme se jménem Izrael ve známém textu z Genesis 32,29 - *Nato řekl: Tvé jméno již nebude Jákob, ale Izrael. Protože jsi zápasil s Bohem i s lidmi a obstál jsi.* Bůh dává Jákobovi nové jméno Izrael po jeho zápasu s andělem u potoku Jabok. V hebrejštině se vyslovuje *Jisra'el* a podle různých pramenů může znamenat „bojuje Bůh“, „bude knížetem s Bohem“, „Boží vítěz“ či „bojovník (kníže) Boží“. Zde se tedy pod jménem Izrael rozumí konkrétní člověk – jeden z židovských patriarchů, Jákob, kterého Bůh přejmenoval na Izraele.

Izrael (bývalý Jákob) se svými potomky v počtu 70 lidí sestoupili v době hladu do Egypta. Během 400 let se z nich stal velký národ. V Egyptě se jim začalo říkat „lid synů Izraele“ (Ex 1,9), hebrejsky *am bnej Jisra'el*. Také se používá název Izraelité nebo Izraelci. Ve Staré smlouvě se pro izraelský národ rovněž často používá název „dům Izraele“ (*bejt Jisra'el*). Použití výrazu Izrael je ekvivalentní oběma delším tvarům. Dům Izraele, lid Izraele či synové Izraele se často vyskytují i v překladu Nové smlouvy. Izrael (národ) vyšel z Egypta a Bůh s ním uzavřel v Sínajské pustině smlouvu. Byl to také tento národ, který pod vedením Jozue začal obsazovat zaslíbenou zemi. V ní národ Izrael nejprve fungoval jako určitý druh kněžské teokracie soustředěné kolem stánku. Později se stal monarchií, která doznala největšího rozkvětu za doby Davida a Šalomouna. Během vlády Šalomounova syna Rechabeáma se království rozpadlo a jméno Izrael začalo označovat deset oddělených kmenů severní říše založené v Samaří, které se také říkalo Izrael. Rozpadla se poté, co ji v roce 721 př. n. l. dobyli Asyřané. V pozdější době se Izrael stal ustáleným názvem pro přežívající židovský lid. Podle předešlého výčtu tedy jméno Izrael označuje hlavně národ nebo lid, tvořený potomky Izraele, a také různé formy správního zřízení, které se vyvíjely na území zaslíbené země – původní kněžská teokracie, následována správou soudců a konečně mo-

narchie pod vládou králů. Původně pak Izrael označoval celý národ, všech 12 kmenů, později jen deset kmenů, a nakonec znovu celý zůstatek židovského lidu.

Název Izrael se také používá pro zemi slíbenou Bohem za národní vlast Izraelců, v hebrejštině *Erec Jisra'el*. Je to země navždy zaslíbená patriarchům a jejich potomkům v linii Abraham, Izák a Jákob (Izrael). Z názvu mimo jiné plyne, že se jedná o zemi

**V současnosti,
pod jménem Izrael rozumíme
hlavně moderní stát Izrael,
svrchovaný židovský stát
založený 14. května 1948
(5. ijar 5708 podle
hebrejského kalendáře),
hebrejsky Medinat Jisra'el.**

Izraele – nepatří tedy potomkům nikoho jiného než Jákoba (Izraele). Tedy ani potomkům synů židovských patriarchů před Jákobem, výslovně pak ne potomkům Izmaele, Abrahamova syna, od něhož odvozují svůj původ Arabové, kteří si v současné době na izraelské území činí nárok. Nejstarší zmínku o *Erec Jisra'el* najdeme v 1S 13,19. Ustáleným označením se pro zaslíbenou zemi tento termín stal po návratu z babylónského zajetí, ačkoliv Peršané a Římané pro území Izraele oficiálně používali výraz Jehuda (Juda či Judea). Po neúspěšném povstání Bar Kochby v letech 132 – 135 n. l. přejmenovali Římané zemi pohrdavým názvem Palestina podle dávno zmizelých Pelištejců. Tento název se zachoval jako nežidovské jméno celého úze-

mí od byzantského období až do skončení britského mandátu v květnu 1948. Současné arabské použití názvu Palestina (Falastin) je motivováno výlučně politicky bez historických podkladů. Arabové až do konce první světové války celé území považovali za „jižní Sýrii“. Naproti tomu *Erec Jisra'el*, Izrael nebo izraelská země, je název, který Židé používají už zhruba 2 500 let.

A tím se dostáváme do současnosti, ve které pod jménem Izrael rozumíme hlavně moderní stát Izrael, svrchovaný židovský stát založený 14. května 1948 (5. ijar 5708 podle hebrejského kalendáře), hebrejsky *Medinat Jisra'el*. Jeho obyvateli jsou Izraelci – moderní název označuje židovské i nežidovské občany Izraele, ne tedy výlučně *bnej Jisra'el*, syny Izraele, jak je tomu v Bibli.

Je dobré si uvědomit, v jaké souvislosti se s pojmem Izrael setkáváme, jaký má význam a co z něho plyne. Čteme-li v Písmu o Izraeli, zamýšlíme se nad tím, co na daném místě jméno Izrael vlastně znamená. Např. výraz Bůh Izraele – jde „jen“ o Boha izraelského národa (a později i nás, křesťanů) nebo i o Boha izraelské země, *Erec Jisra'el*? Tedy onoho nevelkého území, o které se vedou tak velké spory. A ano, určitě byl i Bohem, kterého uctíval Jákob (Izrael). A jak to souvisí s dnešním státem Izrael? Je Bůh i Bohem státu Izrael? Rozhodně můžeme nad těmito věcmi rozmýšlet – možná se pak změní i naše chápání Bible, Boha, Izraele, role církve i nás osobně v Božím plánu. A to za to určitě stojí.

Lumír Ptáček

Použité prameny:

Ja'akov Newman a Gavri'el Sivan, Judaismus od A do Z, Nakladatelství Sefer, 2009
John J. Parsons, Israel and the Church – What's the Relationship?,
www.hebrew4christians.com

Radost,
Nadšení,
Pokoj, Lásku, Klid,
Odpustění, Smíření,
Ztišení, Setkání, Úžas,
Povzbuzení

**v uctívání a chvále
JEŽÍŠE**

se skupinou
Wvision

na Velikonoční pondělí 6.4. v 17:00 h
Na Žertvách 23, velký sál

● JAK JSEM TO PROŽIL

Je to krásný pocit vědět, že jsem nula

Poslední dobou se mi stále vybavují okamžiky z letní regionální dovolené z Bělče nad Orlicí. Kvapem se blíží další, ale ráda bych přeci jen zmínila ještě tu loňskou. Dovolená sama o sobě byla nádherná a velmi jsem si odpočinula. Procházky, různé výlety na kolech a další... Mezi jinými také krásné bohoslužby a povídání po nich. Náš pastor Ota Kunzman s sebou vzal krásná dvd s Reinhardem Bonkem. Byl to ucelený soubor několika dvd a po několika večerů jsme měli možnost některá shlédnout. Byl to pro mě zážitek.

Vtiskla se mi do paměti určitá část z jednoho dvd. Mluvil se tam o tom,

že my lidé jsme vlastně nuly... A co je nula? Nic... nemá žádnou hodnotu, je to prostě nula... Ale svou hodnotu získáme, když uvěříme v Boha, Ježíše a jeho vzkříšení... Protože Bůh má číslo jedna a pokud dáme jedničku před nulu, tak už je to desítka.

Tím vlastně naše

hodnota stoupá. A nás lidí je

velmi, velmi mnoho... Mno-

ho nul. Ale pokud uvěříme a přijmeme Ježíše jako jediného Pána, tak on nás již nenechá být jen těmi nulami. A představte si zástup mnoha nul, nic to neznamená. Ale jakmile se před ty nuly dá jednička, tak už je

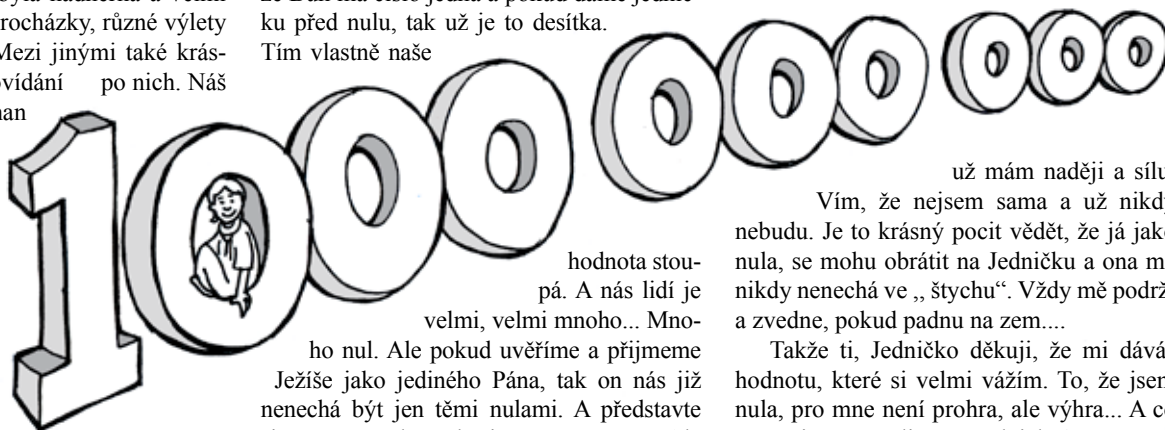
to velké číslo. Je to ohromné číslo... A v tom je ta velká síla... Takže já každý den děkuji Bohu a Ježíši za to, že mi dávají hodnotu. Jako nula nejsem nic, ale s Jedničkou,

už mám naději a sílu.

Vím, že nejsem sama a už nikdy nebudu. Je to krásný pocit vědět, že já jako nula, se mohu obrátit na Jedničku a ona mě nikdy nenechá ve „štychu“. Vždy mě podrží a zvedne, pokud padnu na zem....

Takže ti, Jedničko děkuji, že mi dáváš hodnotu, které si velmi vážím. To, že jsem nula, pro mne není prohra, ale výhra... A co vy, už jste poznali svou Jedničku?

Růžka Poborská

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Patrick Carman – Elyonova země

Jako každý rok, přijíždí Alexa s otcem, který je jedním ze tří hlavních správců království, do Bridewelu. Pro mladou dívku nastávají zlaté časy. Matka má povinnosti v jiném městě, otec se věnuje spolu s ostatními členy rady správcovství, a tak tráví většinu času především v místní rozlehle knihovně, což je jediné vzrušení v jinak pro ni nudném životě. Tentokrát má, kromě čtení, v plánu najít nějakou možnost podívat se za hradby, kam ji to neustále přitahuje. Vysoké hradby, nejen kolem měst, ale i přístupových cest, zde nechal kdysi postavit zakladatel království Warvold. Legendy o příšerách žijících v okolním Temném lese většinu obyvatel odrážejí od jakéhokoli pokusu i jen nahlédnout za bytelné opevnění všech čtyř měst. Bdělé strážě propouští jen kupce z okolních království a odrážejí případné zvědavce. Příliš velká pečlivost nepustit nikoho ven, ani dovnitř probudí v hlavní hrdince, jako jedné z mála, zvědavost. Brzy objeví v knihovně několik zašifrovaných hádanek, po jejichž rozluštění najde tajnou cestu za hradby, kde se seznámí s človíčkem menším, než je ona sama. Spolu prožívají nejedno dobrodružství, při kterých jim jde často o život.

Alexu čeká mnoho těžkých zkoušek, při kterých se musí rozhodnout, jestli naplní plán pro ni určený, nebo ne. Důležitou osobou

v tomto příběhu je jedna z hlavních autorit království a duchovní otec hradeb Warvold. Jeho postava, ač zemře na začátku příběhu, nás provází všemi díly, i když většinou formou vzpomínek ostatních. Warvold byl původně dobrodruh a cestovatel, jeho zkušenosti a prozíravost našim hrdinům jednou pomůže z nebezpečných situací.

Alexa s novými přáteli záhy zjistí, že Warvold ale neřekl svým následníkům zdaleka veškerá tajemství a na vyřešení nejdůležitějších otázek musí přijít sami.

Příběh mě do děje začal vtahovat jen velmi zvolna, ale o to hůře se mi kniha pak odkládala. Elyonova země je čistokrevná fantasy, která vznikla po večerech, kdy ji Patrick Carman vyprávěl dětem před spaním. Pro jednoduchý, ale velmi čtivý sloh, je možné jednotlivé knihy přečíst i za jediný den. Vytknout se Carmanově románové prvotině dá snad jen menší množství dialogů, které by jinak velmi dobře vyprávěný příběh mohly oživit ještě víc.

Stylově je pět dílů Elyonovy země někde mezi Letopisy Narnie a Strážcem meče.

Lze bez problémů sehnat v knihovně i u knihkupců.

Pavla a Pavel Rosečtí

Co řeknu člověku o spáse

*Jednou jsi přišel na kraj země,
kde stočil se vítr*

a na obzoru nebyla už cesta.

Proto letěl zpátky

a nechal tě s provazem v ruce.

Vzpomínáš? Poznal jsi,

že to byl ten kratší konec,

za nějž jsi celou dobu tahal.

A v tom se tvé hlavy dotklo lano

té nejdelší spásy,

kterou můžeš obdržet,

pokud se ho udržíš.

A přestože se uvolní tvé sevření,

když povolí stisk mezi prsty a dlaní

a závrát tě volá do volného pádu,

tak lano drží tebe.

A pak ho znovu sevřeš a letíš vzhůru.

Tvé prsty nebolí a dlaň se nezmocní

a kolikrát ho pustíš, tolikrát tě sevře

ještě větší láskou.

Petr Hrdina

**Kultu
rou
proti
anti
semi
tis
mu**

Neděle 19. dubna 2015

Jestliže si také myslíte, že antisemitismus je nákaza, která znovu ohrožuje civilizaci, přijďte a připojte se tak k těm, jimž to není jedno.

POCHOD DOBRÉ VŮLE

**14 hodin / Praha,
náměstí Franze Kafky**

Připojte se k pietní vzpomínce na oběti holocaustu a k pochodu na Malou Stranu, který je pokojnou a kulturní reakcí na projevy antisemitismu a nesnášenlivosti.

VŠICHNI JSME LIDI

**15 hodin / Valdštejská
zahrada**

Veřejné shromáždění s kulturním programem za účasti pamětníků holocaustu Eriky Bezdíčkové a Lud'ka Eliáše, herce Jana Potměšila, kantora Michala Foršta a dalších předních českých osobností. Vstup volný.

JAZZOVÝ KONCERT

19:30 hodin / Divadlo U Hasičů, Římská 45

Dvojkonzert izraelských jazzových formací: duo Guy Mintus & Yinon Muallem a Hadar Noiberg Trio. Vstupenky na www.jmw.cz

K triumfu zla postačí, když slušní lidé nebudou dělat nic!

Pod záštitou místopředsedy Senátu PČR Přemysla Sobotky a ministra kultury Daniela Hermana pořádá Mezinárodní křesťanské velvyslanectví Jeruzalém (ICEJ).

www.vsichnijsmelidi.cz

Ústřední ředitel NADĚJE vyhlašuje

Výběrové řízení na místo fundraiser ústředí

Požadavky: VŠ nebo SŠ vzdělání, zkušenosti v oblasti fundraisingu neziskové organizace, organizační schopnosti, sociální citění, týmovost, ztotožnění s posláním organizace, vítána zkušenost v sociální oblasti, samostatnost, zdravotní způsobilost, trestní bezúhonnost, časová flexibilita, řidičský průkaz skupiny B, znalost anglického jazyka, reprezentativní vystupování.

**Nástup od 4. 5. 2015 nebo podle dohody,
pracoviště v Praze.**

Písemné nabídky se strukturovaným životopisem a motivačním dopisem zasílejte do 8. 4. 2015 na adresu nadeje@nadeje.cz, příp. NADĚJE, ústředí, K Brance 11/19e, 155 00 Praha 5.

Nesete Dobrou zprávu? Ucházejte se o grant u F-nadace!

F-nadace podporuje:

- propagaci pořádání kursů Alfa
- práci lektorů na školách v programu „**Nová generace na dobré cestě**“.
- vzdělávání křesťanských učitelů pro etickou výchovu
- pořízení evangelizačních materiálů

Dne 15. 2. 2015 F-nadace vyhlásila výběrová řízení a přijímá přihlášky do 15. 4. 2015.

www.f-nadace.cz/granty-2015-16.

Jen na tyto účely v minulých výběrových řízeních F-nadace rozdala 2.107.650 Kč.

Záleží Vám na nesení Dobré zprávy? Budte i Vy štedří!

F-nadace přijímá a dvojnásobí dary na programy:

- „**Nová generace na dobré cestě**“ var. symb. 7
- „**Zveme Česko na večeri**“ var. symb. 62.
- vzdělávání křesťanských učitelů var. symb. 102.

č.ú.: 240 00 83 780 / 2010

F-nadace má 0 % režii a z vašeho daru si nic nenechá, všechny dary jsou v plné výši zdvojeny a využity na zvolený účel.

Dary pro CfaN misii v Africe jsou shromažďovány na sbírkovém účtu: 195 827 736 / 0600.

NADACE

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

**Šestá 12.4.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

**Zaliju, a
vykvete**

vstup zdarma
pestrý program
- vřdýcky jinak
mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

● Pronajmeme zařízený byt 3+kk (69 m²) v původním udržovaném stavu, v paneláku na Černém Mostě. Nájem 9 000 Kč plus cca 4 500 Kč poplatky. Kontakt: Eliška Kalinová, 776 259 768, eeliska@gmail.com.

● Studentka shání podnájem 1 pokoj – spolubydlení s dalšími dívkami v Praze. Cena do 5 000 Kč. Volejte od 14–19 hodin na tel. 777 442 256, Jana.

www.firmyg6.cz

www.bazarg6.cz

AGLOW
INTERNATIONAL

22. 5. 2015 od 18:00

Lída Hallerová

Soukenická 15, Praze 1,
v přízemí v „Kavárně“.

Kroužky na Palmovce 2015

tvořivost • zábava • poznání

Den otevřených dveří

Pozvěte své kamarády a přátele a vyzkoušejte si zdarma jednotlivé kroužky

23. května 2015 od 10.00 do 12.00 hod.

Na co, koho se můžete těšit osobně:

- **Hudební pátrání (Johana D.)**
doporučený věk 9–12 let
- **Výtvarné techniky (Kristýna L.)**
doporučený věk od 4–12 let
- **Proměny (Dora Z.)**
doporučený věk od 14 let

Na místě také poskytneme informace
i o dalších aktivitách.

www.krouzkynapalmovce.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

5. 4.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvály: Hudební skupina sourozenců Kunzmannových a spol.
Kázání: Petr Kácha – My však hlásáme Krista ukřižovaného

3. 5.

SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ K 25 LETŮM SBORU.
15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Bálka
Kázání: Dan Drápal – Vděk za minulost, naděje pro budoucnost

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

v dubnu ODPADÁ

30. 5.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 17/6/6
Narození: Samuel Bouda 20. 1. 2015
Výstup: Radka Novotná přestup na region Střed.

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 52/8/26
Vstup: Olina Šípková, přestup ze Středu.

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapa na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 84/26/23
Pokřtěni: Adéla Mochanová (13. 9. 1996), David Prukner (13. 6. 1994)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 27. 4. v 18:30 knihovna na Palmovce
Počet členů: 102/16/36
Výstup: Betty Šejbová přestup na reg. Palmovka

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 90/14/26
Výstup: Olina Šípková přestup na region Jih.

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař, 3. neděle společné s regionem Střed
Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tennisová 9
Počet členů: 17/7/1

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 71/3/19
Křest: Jitka Holubová

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Zůna, Jirka Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 45/17/7
Vyloučení: Anna Poláčkova

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: praha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300
konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.
Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
3. 5. 2015

